

THE EMERGING MIND

PERSPECTIVES ON MENTAL CAUSATION

MESTERBREV VED ANNETTE WESMANN

Hva handler oppgaven om?

Temaet for oppgaven er forholdet mellom det mentale og det fysiske, og mer konkret, hvordan mentale egenskaper kan spille en rolle i et kausalt lukket fysisk univers. Jeg presenterer en tilnærming til problemet som ser på menneskets kognitive kapasiteter som en kulminasjon av en type prosesser som kjennetegner liv på alle nivåer av biologisk kompleksitet. I dette perspektivet karakteriseres levende systemer ved en form for sirkulær selv-oppretholdelse, hvor nettverket av relasjoner som utgjør systemets organisatoriske identitet har en selektiv effekt på de elementer som danner dets materielle struktur.

Hva argumenterer du for og imot?

Opggaven min er todelt; i den første delen tar jeg for meg Jaegwon Kims argument for at sentrale teser om den fysiske verdens natur umuliggjør reell kausalitet på høyere nivåer enn den som forekommer på et grunnnivå bestående av mikro-partikler, og jeg ser også på hans forslag til hvordan det mentale kan inkorporeres i et fysisk rammeverk. Videre legger jeg frem argumenter for at Kims versjon av reduktiv fysikalisme ikke etterlater det mentale med tilstrekkelig kausal kraft til å kunne anses som genuint eksisterende. I den andre delen presenterer jeg en ikke-reduktiv tilnærming til problemet med utgangspunkt i teorien om komplekse dynamiske systemer. Her gjør kausalitet av høyere orden eg gjeldende i form av kontekstsensitive organisatoriske mønstre som har en nedoverrettet påvirkning på systemets materielle komposisjon. Slike systemer er åpne i den forstand at det foregår en kontinuerlig utveksling av materie og energi med omgivelsene, og disse livsoppretholdende prosessene styres av seleksjonskriterier som etableres i feedbackrelasjoner mellom systemet og dets interaksjonsdomene. Kognisjon betegner den normative relasjonen mellom systemet og de kontekster den opprettholder sin organisatoriske identitet i. Jo mer komplekst systemet er, desto flere nivåer av slike regulative feedbackprosesser og desto større grad av fleksibilitet i interaksjonen mellom systemet og dets omgivelser. I oppgaven følger jeg evolusjonen av kognitiv aktivitet fra dets minimale form på cellenivå til de sensorisk-motoriske prosessene som ligger til grunn for menneskets kapasitet for selvrefleksiv bevissthet. Forstått på denne måten beholder mentale egenskaper sin fysiske forankring, samtidig som de tilskrives en kausal rolle som går ut over summen av de iboende mikrofysiske hendelser som realiserer dem i konkrete systemer.

Hvem bør lese oppgaven din?

Denne tilnærmingen er ikke bare viktig som en empirisk fundert måte å forstå kognitive kapasiteters kausale kraft på, men utfordrer også oppfatningen om at det kun er lineær, horisontal kausalitet som kan være vitenskapelig holdbar. For de som er interessert i et alternativt perspektiv på kausale forhold mellom helhet og deler, og mellom relasjonelle prosesser og interne, statiske strukturer, kan oppgaven min være verdt å lese.

Hva er planene videre?

Drømmen er å få jobbe videre med dette emnet på en eller annen måte.